

Posudek vedoucího diplomové práce na téma:

Divný svět

Autor diplomové práce: Bc. Dominik Forman

Studijní obor: Učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro základní školy, střední školy a základní umělecké školy - výtvarná výchova [N VV-ZUŠ]

Forma studia: prezenční, navazující magisterské

Vedoucí diplomové práce: Mgr. A. Michal Sedlák

Konzultant: Mgr. Michael Hauser Ph.D.

Oponent: doc. PhDr. Marie Fulková Ph.D.

Diplomová práce Dominika Formana zaujme hned na první pohled kultivovanou jazykovou formou, srozumitelností výpovědi, která často právě není u těchto prací na katedře zcela obvyklá. Čtenář se bez problému bezpečně orientuje, kam autor směřuje ve vytčeném problému. Škoda jen, že nebylo příležitostí například konzultovat onu „bezbrehost“ tématu, o které se autor zmiňuje v textu. Je bezpochyby někdy obtížné se ztotožnit třeba jen se slovní metaforou jako zadáním. Domnívám se ale, že zdánlivě široké mantinely tématu však poskytují prostor pro vlastní uchopení a projev vnitřní svobody, kde je možné uplatnit zaujetí pro určitou „věc“. Nejsem si tedy jistý, jestli v tomto případě šlo o jistou počáteční bezradnost nebo vlastně uvědomění si, že Divný svět jako metafora neinspiruje autora tím, čím právě žije a čím se zabývá. Přesto se Dominikovi Formanovi povedlo naplnit zadání a předložil kompaktní práci, o které je možné smysluplně diskutovat. Jasně formuloval, co je pro něj osobně divné ve smyslu interpretace vývoje umění jako takového, jak píše. Je zjevné, že autor se názorově nejvíce přiklání stanovisku Borise Groyse, bylo by ale vhodné uvést více příkladů a citací, které by dokládaly onen převládající náhled na avantgardní umění. V propojení didaktické a teoretické roviny by také bylo zajímavé se soustředit více na projevy současného umění, které buď stále používá některé nástroje avantgardy, nebo se k nim určitým způsobem vrací. V diplomové práci Dominika Formana je divnost „zajata“ do komparace tří teoretiků s konfrontačními pohledy na avantgardní umění a jeho vztah k socialistickému realismu – Clementa Greenberga, Theodora Adorna a Borise Groyse. Určitá divnost je poutavě rozkryta právě v tom, proč se málokdo pokouší zpochybňovat například „obecně přijímaný názor“ na výtvarné hnutí či směr nebo autoritu ať už v době nedávno minulé či současné. Vždyť studenti na univerzitách by měli být vedeni vždy ke kritickému myšlení, tudíž takové téma je stále aktuální. K tomuto momentu by autor mohl v práci přihlédnout, připouštím však, že je to věcí názoru. Pokud se jedná o výtvarnou a didaktickou část diplomové práce, mají v ní společnou pozici. Dominik Forman píše, že jsou inspirací teoretické části a zároveň že výtvarná „funguje sama o sobě“. Tím tyto části podvědomě odkazuje do jisté závislosti, ač v případě vlastního výtvarného počínu zákonitě vnímá jeho autonomii. Je otázkou diskuse, co má autor na mysli tím, že těžiště obrazů spočívá v jejich formálním provedení. Dominik doslova píše: „Barva se stává hutnou a její vrstva je někdy až nesnesitelně vysoká, dává na odiv své materiálové vlastnosti“. Z tohoto důvodu je mi asi nejbližší a nejdivnější obraz z prezentovaného souboru Šicí stroj Minerva a Objekt v podobě krabice. Didaktické uchopení je také poctivé, posluchač se snažil žákům přiblížit základní principy, s kterými pracovali avantgardní umělci, ale je také pravdou, že by se student neměl obávat, co žáci nezvládnou a nezůstávat jen u řešení kompozičních schémat, která jsou vlastní nejen avantgardě. V tomto ohledu je zajímavá jeho reflexe stavění věží, kde se ukazují „vrstevnatost tématu“.

Diplomová práce je jinak formálně v pořádku. Práci doporučuji k obhájení.

V Čelákovcích dne 26. 8. 2015